Hukuk Bölümü 2010/183 E. , 2011/74 K.

- ÖDENMEYEN FATURA BEDELLERININ FAIZI ILE BIRLIKTE TAHSILI ISTEMI
  - KAMU KURUM VE KURULUŞLARININ ÜRETTİKLERİ MAL VE HİZMET TARİFELERİ İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN (4736) Madde 1

"İçtihat Metni"

Davacı : G. Elektrik Dağıtım A.Ş.

Vekili : Av. B.A. & Av. M.A.K.- Av.N.K.

Davalı : Selçuk Belediye Başkanlığı

Vekili : Av.Ö.D., Av.M.Ş.

O L A Y : Davacı vekili, müvekkili Şirketin davalı Belediyenin hizmet alanında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılması hizmetini, 1 Nisan 2003 tarihine kadar, 09 Kasım 1995 tarih ve 22458 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Elektrik Tarifeleri Yönetmeliği, bu tarihten sonra ise EPDK Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği hükümlerine göre yürüttüğünü; "Elektrik Tarifeleri Yönetmeliği"nin, "Abone Grupları ve Tarifeler" ana başlıklı, "Abone Grupları" başlıklı 5.maddesi "G" bendinin, "Aydınlatma" başlığı altında, a-ibadethane aydınlatması, b-genel aydınlatma, c-karayolları aydınlatması bölümlerine ayrılmış olduğunu; Yönetmeliğin 5/G-b maddesinde "Genel Aydınlatma" "İl, ilçe, belde ve köylerdeki, cadde, sokak, ile kamuya ait ücretsiz girilen park ve bahçe gibi halka açık yerlerin aydınlatılmasıdır. Bu aydınlatmalarla ilgili elektrik enerjisine Ücretsiz ve Tarife Altı Yönetmeliği hükümleri uygulanır. Genel aydınlatma projesi dışında yapılmış olan özel ve dekoratif amaçlı aydınlatmalar bu kapsama girmez ."hükmünü taşıdığını, bahse konu Yönetmelik hükmü gereğince Davalı ve aynı statüdeki diğer abonelere reel ölçüm yapılmaksızın, satın alınan enerjinin %3'ü karşılığının alınmış ve her yıl düzenlenen bilançolara yansıtılmış olduğunu;

Uygulama bu şekliyle devam ederken 08.01.2002 tarihinde yürürlüğe giren 4736 sayılı "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun"un 1.maddesi ile, " .....kamu kurum ve kuruluşlarınca üretilen mal ve hizmet bedellerine işletmecilik gereği yapılması gereken ticari indirimler hariç herhangi bir kişi veya kuruma ücretsiz veya indirimli tarife uygulanmaz." hükmünün vazedildiğini; bu düzenlemeden sonra ise Elektrik Piyasası Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 13. maddesi uyarınca alınan 112 sayı ve 21.03.2003 tarihli Enerji Piyasası Düzenleme Kurul kararıyla, Genel Aydınlatma tarife grupları içine alınarak ücretlendirmeye tabi tutulduğunu, böylelikle Davalıya ücretsiz ve tarife altı hükümlerin uygulanmasına son verildiğini;

Daha sonra ise 23.05.2002 tarih 24763 sayılı Resmi Gazetede Bakanlar Kurulunca alınan "Elektrik Abonesi Bazı Kişi ve Kuruluşların 08.01.2002 tarihli 4736 sayılı Kanunun 1.maddesinin 1.fıkrası hükmünden Muaf Tutulması ve Uygulama Esaslarının Düzenlenmesine İlişkin Ekli Karar'ın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ın yayımlandığını, söz konusu kararın "İndirimli tarifeden yararlanacak kişi ve kurumlar" başlıklı 2. maddesinin f bendinde ibadethaneler ve genel aydınlatma yerlerinin (il, ilçe, belde ve köylerdeki cadde ve sokak ile kamuya ait ücretsiz girilen park ve bahçe gibi halka açık yerler) indirimli tarifeden faydalanacak birimler olarak karar altına alınmış bulunduğu; aynı Kararın 3. maddesinin f bendinde ise "2002 yılı içerisinde bu kararın 2. maddesinin (f) bendinde belirtilen abone gruplarına ilişkin ölçü sistemlerinin tesis edilmesini takiben, genel aydınlatma yerlerinin elektrik enerjisi yıllık giderleri belediye sınırları içerisinde ilgili belediye, belediye sınırları dışında ilgili il özel idare bütçesinden, ibadethanelerin elektrik enerjisi ise Diyanet İşleri Başkanlığının takip eden yıl bütçesine konacak ödenekten karşılanır."hükmünün yer aldığını, bu Bakanlar Kurulu Kararının idari davaya konu edildiğini, konu hakkında Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulunca karar verildiğini; bunun üzerine Müvekkilinin, Davalı Belediyenin sorumluluk sahasında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılmasını gerçekleştirdiği tesislere ölçü sistemi kurduğunu ve bu ölçü sisteminden geçen enerjiyi Davalı Belediyeye anılan mevzuat hükümleri gereği fatura ettiğini; davalıya tebliğ edilen 122 adet fatura karşılığı olan 31.08.2006 tarihi itibari ile gecikme cezası ve KDV dahil toplam 57.543,45 TL'ye tekabül eden (asıl alacak 53.150,87 TL) bedeli ödemekten davalı idarenin kaçındığını, Davalının faturaları abone sözleşmesinin olmaması ve genel aydınlatma işleminin kamuya yönelik olması gerekçesiyle iade ettiğini, Müvekkilinin yaptığı işlemin Bakanlar Kurulu kararına ve diğer mevzuata dayandığını, müvekkilinin davalıyı sözleşme yapmaya davet etmesine rağmen davalının yanaşmadığını iddia ederek, fazlaya ilişkin haklar saklı kalmak kaydıyla, 57.543,45 TL'nin faizi ve faizin KDV si ile birlikte Davalıdan tahsili ile Kuruluşlarına ödenmesine karar verilmesi istemiyle 23.8.2006 gününde adli yargı yerinde dava açmıştır.

SELÇUK ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 31.03.2010 gün E: 2010/59, K: 2010/96 sayı ile, dava dilekçesinin geniş bir özetini yaptıktan sonra; Davalı Vekilinin Mahkemelerine verdiği 04.10.2006 havale tarihli cevap dilekçesinde, davanın Tüketici Mahkemesinin görevi kapsamına girdiğini, davada İzmir Tüketici Mahkemesi'nin görevli olduğunu, su ve elektrik hizmetlerinin satışının kamu hizmeti niteliği taşımasına rağmen özel hukuk kurallarına göre yürütülen taraflar arasında imzalanan abonelik sözleşmesine dayanan ilişki olduğunu, ödenmeyen elektrik bedelinin tahsili konusunda hizmeti veren kuruluşa 6183 Sayılı Yasada olduğu gibi kamusal yetki ve ayrıcalık tanınmadığını, tahsilat işleminin özel hukuk hükümlerine tabi olduğunu, müvekkilinin davacıdan genel sokak aydınlatması ve sokak aydınlatma direklerine enerji verilmesi yönünde talebi olmadığını, taraflar arasında abonelik sözleşmesi bulunmadığını, davacının sokak aydınlatması hizmetini müvekkilinin bilgisi ve izni dışında kamu hizmeti olarak kendi isteği doğrultusunda verdiğini, davacı idareye verdikleri itiraz dilekçesinde sokak aydınlatmalarına verilen enerjinin kesilmesi talep edilmesine rağmen herhangi bir kesme işlemi yapılmadığını, müvekkilinin rızası dışında verilen hizmetin fatura edilmesinin yasaya aykırı olduğunu, sokak aydınlatması bedelinden müvekkilinin sorumlu olmayacağını, elektrik faturalarının ne şekilde tahakkuk ettirildiğinin belli olmadığını, enerji nakil hattında doğan kayıplar, kaçak elektrik kullanımlarının genel sokak aydınlatması adı altında fatura edildiğini, düzenlenen faturaların çok yüksek olduğunu, davacının dayandığı Bakanlar Kurulu kararının iptali yönünde açılan davaların derdest olduğunu, talep edilen faiz oranının fahiş olduğunu, faiz alacağına KDV talebinin yasal olmadığını belirterek davanın reddine, yargılama gideri ve vekalet ücretinin davacıya yükletilmesine karar verilmesini talep etmiş olduğunu; Mahkemelerince davanın kısmen kabulüne dair verilen 10.06.2009 tarihli 2008/265 Esas 2009/142 Karar sayılı hükmün Yargıtay 4.Hukuk Dairesi'nin 30.09.2009 tarihli 2009/10201 Esas 2009/10523 Karar sayılı ilamı ile bozulduğunu, Mahkemelerince usul ve yasaya uygun görülen Yargıtay bozma ilamına uyularak yeniden yargılama yapıldığını; Mahkemelerinin 08.11.2006 tarihli ara kararı ile davalının tüketici sıfatını taşımaması ve davanın 4077 Sayılı Yasa kapsamına girmemesi nedeniyle Davalı Vekilinin görev itirazının reddine karar verildiğini; Davacı tarafça Danıştay 10.Daire Başkanlığı'nın 2002/4997 Esas, 2005/564 Karar ve 2002/4286 Esas 2005/3965 Karar sayılı karar örnekleri ile dava konusu elektrik tüketim faturası örneklerinin dosyaya sunulduğunu; 2006 yılı Nisan-Temmuz aylarında geçerli olan elektrik satış tarifesine ilişkin belgelerin onaylı örneklerinin davacı idareden istenildiğini; Davacının talep edebileceği alacak miktarının tespiti bakımından Mahkemelerince mahallinde 21.11.2006 tarihinde elektrik bilirkişisi aracılığı ile keşif yapıldığını, bilirkişi M.Gazanfer Çankaya tarafından düzenlenen 05.01.2007 tarihli

bilirkişi raporunun dosyaya sunulduğunu, davacı Vekilinin itirazları doğrultusunda bilirkişiden ek rapor istenildiğini; Davacı Vekilinin Mahkemelerine verdiği 31.01.2007 havale tarihli dilekçesinde, dava dilekçesinde 31.08.2006 tarihinden itibaren faiz talep edildiğini, bilirkişinin hesaplamasını 23.08.2006 tarihi itibarı ile yaptığını belirterek dava dilekçesinin talep ve sonuç kısmını 57.543,45 TL alacağın dava tarihinden itibaren işleyecek Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı %25 reeskont faizi ve faizin KDV.si ile birlikte davalıdan tahsiline şeklinde ıslah ettiklerini belirttiğini; Danıştay 10.Daire Başkanlığı'ndan gelen 24.02.2009 tarihli 38 sayılı yazı cevabında, 05.07.2005 tarihli 2002/4286 Esas 2005/3965 Karar sayılı kararın İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından onandığı, karar düzeltme isteminin reddedildiği ve kararın kesinleştiğinin belirtildiğini; tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde, belediye ve mücavir alan sınırları içindeki cadde, sokak ve kamuya ait ücretsiz girilen halka açık yerlerin aydınlatılması hizmetinin 08.01.2002 tarihli 4736 Sayılı Yasanın yürürlüğe girdiği tarihe kadar davacı idare tarafından ölçüm yapılmaksızın karşılandığı, 4736 Sayılı Yasanın 1.maddesi uyarınca bu uygulamaya son verildiği, bu yasa uyarınca tanınan yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu'nun 12.04.2002 tarihli 4100 Sayılı kararı ile il, ilçe, belde ve köylerdeki genel aydınlatma yerlerinin indirimli tarifeden yararlanacak birimler kapsamına alındığı, davacı idare tarafından 2006/3, 4, 6 dönemlerine ilişkin sokak aydınlatmaları nedeniyle harcanan elektrik bedeli olarak tahakkuk ettirilen faturaların davalı idareye tebliğine rağmen davalı idarenin aralarında. Abonelik sözleşmesi olmaması ve yapılan hizmetin kamu hizmeti niteliğini taşıması nedeniyle fatura bedellerini ödemediği, davalının sorumluluğunun kaynağını Bakanlar Kurulu'nun 12.04.2002 tarihli 4100 sayılı kararının oluşturduğu, taraflar arasındaki uyuşmazlığın İdari Yargıda çözümlenmesi gerektiği, görevin Mahkemece her aşamada re'sen gözetileceği, davanın Mahkemelerinin görevi kapsamına girmediği ve İdare Mahkemesi'nin görevi kapsamında kaldığının anlaşılmasıyla HUMK.nun 7. maddesi uyarınca görevsizlik kararı vermiş, bu karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle, 21.5.2010 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

İZMİR 1. İDARE MAHKEMESİ: 28.05.2010 gün ve E:2010/808 sayı ile, 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun'un "İdare Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı değişik 5.maddesinde; "1-İdare Mahkemeleri, Vergi Mahkemelerinin görevine giren davalarla ilk derecede Danıştay'da çözümlenecek olanlar dışındaki, a)İptal davalarını, b)Tam yargı davalarını, c) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan idari sözleşmelerinden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davaları, d)Diğer kanunlarla verilen işleri çözümler. / 2-Özel Kanunlarda Danıştay'ın görevli olduğu belirtilen ve İdari Yargılama Usulü Kanunun ile İdare Mahkemelerinin görevli bulunduğu davaları çözümler." hükmüne yer verildiği; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2.maddesinin 1.fıkrasında idari dava türlerinin; idari işlemler hakkında yetki, şekil, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, idari eylem ve işlemlerinden dolayı kişisel hakları muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar olarak sayıldığı; idare hukukunun uygulanmasında doğan uyuşmazlıkların idari yargının görev alanını oluşturduğu, idare hukuku kuralları içinde, kamu hizmetinin yürütülmesi amacıyla, kamu gücü kullanılarak tesis edilen idari işlemler, idari eylemler ve idari sözleşmelerden doğan uyuşmazlıkların görüm ve çözümünün idari yargının görev alanına girdiği, davanın idare mahkemesinde görülebilmesi için tam yargı davasına konu alacağın idari eylem veya idari işlemden kaynaklı zararın tazminine ilişkin olması veya taraflar arasında yapılan sözleşmenin bir idari sözleşme olmasının gerektiği, bir sözleşmenin idari sözleşme sayılabilmesi için ise, sürekli bir kamu hizmetinin görülmesi amacını taşıması, taraflardan birinin idare olması ve kamu hukukuna özgü, kamu hukukundan doğan şart ve hükümlerin sözleşme de yer alıyor olmasının zorunlu bulunduğu, bu tür sözleşmelerin, idarenin tek taraflı olarak ayrıcalıklı üstün hak ve yetkilerini içerdiği, bu nitelikte olmayan sözleşmelerin ise, idarenin özel hukuk kurallarına göre akdettiği sözleşmeler olduğu, idari sözleşmelerden kaynaklanan alacakların idarenin hizmet kusuru kaynaklı olması nedeniyle idare mahkemelerinin görevine girmekle birlikte, sözleşme niteliği itibariyle özel hukuk sözleşmesi niteliğinde ise bu sözleşmede taraf yükümlülüklerinin yerine getirilmemesinden kaynaklı alacakların özel hukuk alacağı olması nedeniyle bu tür alacak davalarına adli yargı yerleri tarafından bakılmasının gerektiği; olayda, davacı idare ile davalı idare arasında elektrik aboneliği sözleşmesinin bulunduğu ve bakılan davadaki alacağın sözleşmeye aykırı davranmak suretiyle idare tarafından ödenmesi gereken elektrik bedelinin ödenmemesinden kaynaklandığı, davacının alacağının sözleşmeden kaynaklı bir alacak olduğu ve hizmet kusurundan kaynaklı bir tam yargı alacağı niteliği bulunmadığının anlaşıldığı; uyuşmazlıkta görevli mahkemenin tespit edilebilmesi için davacı ile idare arasında yapılan sözleşmenin niteliğinin belirlenmesinin gerekmekte olduğu; bu bağlamda, somut olayda, davacı ile idare arasında yapılan sözleşmenin, şartları önceden idare tarafından hazırlanarak katılıma açık tutulan ve karşı tarafın katılma ya da katılmama konusunda serbest iradeye sahip olduğu abonman sözleşmesi olduğu ve niteliği itibariyle katılmalı (iltihaki) sözleşmelerden olan abonman sözleşmelerinin özel hukuk sözleşmesi olduğunun yargı içtihatIarı ve doktrin tarafından kabul edilmekte olduğu, nitekim 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 12. maddesinin 11. fıkrasında, su, gaz ve elektrik dağıtma, telefon ve radyo ile haberleşme ve yayın işleriyle uğraşmak üzere kurulan müesseselerin, ticarethane sayılacağının belirtildiği, bu teşebbüslerin Devlet ya da mahalli idareler veya kamu kurumları tarafından isletildiği takdirde, bunların ticari bir teşebbüs teşkil edeceği ve bu kurumlarla kişiler ya da diğer kurumlar arasındaki ilişkilerin özel hukuk kurallarına tabi olacağı, bunun sonucu olarak da anılan işler karşısında kişinin durumunun tamamen sözleşme hükümleri çerçevesi içinde bulunduğunun kabulünün gerektiği, bu kurumlarla müşterileri (davalı idare) arasında eşit şartlarla akdedilen ve taraflara eşit hak ve yükümlülükler yükleyen abonman sözleşmelerinin özel hukuk hükümlerine tabi olduğu, elektrik bedeli ve cezası tarifesine ve sözleşmeye göre alındığı; bu durumda, uyuşmazlığın, davacı ile davalı idare arasında yapılan abonman sözleşmesi sonrası davalı idare tarafından hizmetten yararlanılmasına rağmen karşılığı elektrik bedelinin ödenmemesinden kaynaklı elektrik bedeli ve cezası alacağından kaynaklı bir alacağın tahsilinden kaynaklandığı açık olduğundan, özel hukuk sözleşmesine aykırılıktan doğan uyuşmazlığın sözleşme hükümleri ile özel hukuk kuralları çerçevesinde çözümlenmesinin gerekmesi karşısında, bu sözleşmeden kaynaklı bakılmakta olan alacak davasının da görüm ve çözümünün adli yargı yerinin görevine girdiğinin tartışmasız olduğu gerekçesiyle; davanın görev yönünden reddi ile 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dava dosyasının Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce bir karar verilinceye kadar yargılamanın ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mahmut BİLGEN, Ramazan TUNÇ, Habibe ÜNAL, Sıddık YILDIZ, Muhittin KARATOPRAK ve Coşkun GÜNGÖR'ün katılımlarıyla yapılan 02.05.2011 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare mahkemesince, aynı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen durumun aksine, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası temin edilmeden Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulduğu görülmekte ise de; Başkanlık yazısıyla, adli yargı dava dosyasının Mahkemesinden istenildiği ve sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA'nın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ

GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dava, davalı Selçuk Belediyesinin hizmet alanında bulunan cadde ve sokakların aydınlatılmasında kullanılan elektrik tüketimine ilişkin faturaların ödenmediğinden bahisle, ödenmeyen fatura bedellerinin faizi ile birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

2577 sayılı "İdari Yargılama Usulü Kanunu"nun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlıklı 2.maddesinde

"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Ana.Mah.nin 21/9/1995 tarih ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000 - 4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde yargı kararı veremezler.

3. Cumhurbaşkanının doğrudan doğruya yaptığı işlemler idari yargı denetimi dışındadır" denilmiştir.

İdari dava türlerinden biri olan tam yargı davası, idari nitelikteki işlem ve eylemlerden kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan ve idarenin Kamu Hukuku kurallarına ilişkin sorumluğunu gündeme getirerek, doğan zararın tazminine veya hakkın geri verilmesine mahkûm edilmesi isteklerini konu edinen davalardır.

Dosyanın incelenmesinden; belediye ve mücavir alan sınırları içindeki cadde, sokak ve kamuya ait ücretsiz girilen halka açık yerlerin aydınlatılması hizmetinin, 08.01.2002 tarih, 4736 Sayılı "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun"un yürürlüğe girdiği tarihe kadar Davacı Kuruluş tarafından ölçüm yapılmaksızın karşılandığı, 4736 Sayılı Yasanın 1.maddesi uyarınca bu uygulamaya son verildiği, anılan Yasa ve 233 sayılı KHK'nin 35.maddesine dayanılarak çıkarılan Bakanlar Kurulu'nun 12.04.2002 tarihli 4100 Sayılı Kararının 2.maddesinin (f) bendi ile il, ilçe, belde ve köylerdeki genel aydınlatma yerlerinin indirimli tarifeden yararlanacak birimler kapsamına alındığı, aynı Kararın 3. maddesinin (f) bendinde, 2002 yılı içerisinde bu kararın 2. maddesinin f bendinde belirtilen abone gruplarına ilişkin ölçü sistemlerinin tesis edilmesini takiben, genel aydınlatma yerlerinin elektrik enerjisi yıllık giderlerinin belediye sınırları içerisinde ilgili belediye … bütçesinden … karşılanacağının belirtildiği; (Bakanlar Kurulu Kararının, belediyelere ilişkin kısmının iptali istemiyle açılan davanın Danıştay10.Dairesinin -8.Daire ile yapılan müşterek Kurulunun- 5.7.2005 gün ve E:2002/4286, K:2005/3965 sayılı kararıyla reddedildiği, kararın İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından onandığı, karar düzeltme isteminin reddedildiği ve kesinleştiği), bunun üzerine Davacı Kurumun, 2006/3, 4, 6 dönemlere ilişkin sokak aydınlatmaları nedeniyle harcanan elektrik bedeli olarak düzenlediği 122 adet faturayı davalı Belediye Başkanlığına gönderdiği, Belediye Başkanlığının bu faturaları ödemeyip iade etmesi üzerine, Davacı Şirketçe faturalar konusu bedelin davalı Belediyeden tahsiline karar verilmesi istemiyle bu davanın açıldığı; buna karşılık Davalı İdare tarafından, su ve elektrik hizmetlerinin satışının kamu hizmeti niteliği taşımasına rağmen, özel hukuk kurallarına göre yürütülen taraflar arasında imzalanan abonelik sözleşmesine dayandığı, ödenmeyen elektrik bedelinin tahsili konusunda hizmeti veren kuruluşa 6183 Sayılı Yasada olduğu gibi kamusal yetki ve ayrıcalık tanınmadığı, tahsilat işleminin özel hukuk hükümlerine tabi olduğu, davacıdan genel sokak aydınlatması ve sokak aydınlatma direklerine enerji verilmesi yönünde taleplerinin olmadığı, taraflar arasında abonelik sözleşmesi bulunmadığı, davacının sokak aydınlatması hizmetini kendilerinin bilgisi ve izni dışında kamu hizmeti olarak kendi isteği doğrultusunda verdiği ifade edilerek davanın reddinin gerektiği savunulmuştur.

Davacı G. Elektrik Dağıtım A.Ş. ile Davalı Belediye arasında genel aydınlatmaya ilişkin abonman sözleşmesinin bulunmadığı, bedelin tahsili yolunda tesis edilen işlemin abonman sözleşmesine göre değil, 4736 sayılı Yasaya dayanılarak Bakanlar Kurulunca çıkarılan 2002/4100 sayılı karar dayanak alınarak tesis edildiği anlaşılmış ise de açılan davanın işlemin iptali değil alacak davası niteliğinde olduğu açıktır.

Öte yandan 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Yasanın 1. maddesinde, bu Yasa kapsamında tahsil edilecek alacaklar sayılmak suretiyle belirlendiğinden, bu koşulları taşımayan alacakların takip ve tahsilinde, bu Yasa hükümlerinin uygulanması olanaklı değildir.

Bu durumda, dava konusu edilen alacağın idari bir dava niteliğinde olmadığı, özel hukuk hükümlerine göre çözümlenmesi gereken bir alacak davası niteliğinde olduğundan davanın, özel hukuk hükümleri çerçevesinde görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin verdiği görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İzmir 1. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Selçuk Asliye Hukuk Mahkemesi'nce verilen 31.03.2010 gün E:2010/59, K:2010/96 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 02.05.2011 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.